

שתי משניות ליום משנה שלמה

יו"ל ע"י משנה שלמה

העמותה להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

מס' עמותה: 580553329

משנה שלמה עמותה
להנחלת אהבת התורה
ואהבת ישראל (ע"ר)

טל': 052-5802345 מייל: mishna.shlema@gmail.com
כתובת: עין שמש 23 גני תקווה 55900

פרויקט שתי משניות ליום - לעילוי נשמת
הרה"ק רבי אברהם מתתיהו ב"ר מנחם נחום זצוק"ל כ"ק האדמו"ר מסטנשט
הרה"ק רבי חיים זאנוויל ב"ר משה זצוק"ל כ"ק אדמו"ר מריבניץ

"תנא דבי אליהו כל השונה הלכות בכל יום מובטח לו שהוא בן העולם הבא שנאמר: "הליכות עולם לו"
אל תיקרי הליכות אלא הלכות". - רש"י: הלכות - משנה וברייתא, הלכה למשה מסיני.

הלימוד היומי לעילוי נשמת
הגאון רבי עוזר בהג"ר חיים הילדסהיימר זצ"ל
הרה"ק רבי שמואל משינאווא זצ"ל

משנה ז'

רבינו עובדיה מברטנורא

דיתה נתונה - אקדירה קאי.
בצד האסקופה - שהיתה מונחת על
האסקופה מבחוץ ומשוכה לפניו כל כך
שם תעלה יש ממנה טפח תחת
המשקוף. וכגון שהקדירה רחבה מלמטה
הרבה וצרה מלמעלה כלפי פיה, דכי
קיימא טפח תחת המשקוף עדיין כל פיה
לחוץ.

טומאה תחתיה - ברצוצה איירי.
בוקעת ועולה - והבית טהור. וכגון
שהטומאה מן המשקוף ולחוץ, דאי
בטפח המשקוף לפניו היה הבית טמא.
תחתיה והבית טמא - כיון דאיכא טפח
ממנה לפניו שמביא את הטומאה לבית.
תוכה וגבה טהור - דנצולת עם דופן
הבית.
הכל טמא - דנטמאה הקדירה ואינה
חוצצת, ורואין את הטומאה כאילו היא
תחתיה והבית טמא.

הִיְתָה הַקְּדִירָה נְתוּנָה מוֹנַחַת בְּצַד הָאֶסְקָפָה לְצַד מִפְתֵּן הַדֶּלֶת מִבְּחוּץ, אֶךְ קְרוּבָה
לְמִשְׁקוֹף הַבַּיִת כִּד שְׁאִם תַּעֲלֶה הַקְּדִירָה לְמַעַלָּה לְכִוּוֹן הַמִּשְׁקוֹף הִיא נוֹגַעַת
בְּמִשְׁקוֹף פּוֹתֵחַ טַפַּח תִּיגַע דּוֹפֵן הַקְּדִירָה בְּרוּחַב שֶׁל טַפַּח עַל טַפַּח בְּצַד הַחִיצוֹנִי שֶׁל
הַמִּשְׁקוֹף, וְהַמְדוּבֵר שֶׁהַקְּדִירָה הִיא צָרָה מִלְּמַעַלָּה וְרוּחְבָּה מִלְּמַטָּה, כִּד שְׁגַם כְּשֶׁתִּיגַע דּוֹפֵן הַקְּדִירָה
בְּמִשְׁקוֹף עֲדִיין פִּי הַקְּדִירָה יִהְיֶה מִחוּץ לְבַיִת, אִזִּי בְּמִקְרָה כֹּזֵה אִם טְמֵאָה נִמְצְאָת תַּחְתֵּיהָ
תַּחַת הַקְּדִירָה וְהִיא טוֹמְאָה רְצוּצָה, אוּ בְּתוֹכָהּ אוּ שֶׁהִטּוּמָאָה נִמְצְאָת בְּתוֹךְ הַקְּדִירָה, אוּ עַל
גְּבֵהָ מַעַל הַקְּדִירָה - הַדִּין הוּא טְמֵאָה בּוֹקַעַת וְעוֹלָה, בּוֹקַעַת וְיוֹרְדַת וּמִטְמָאָה כֹּל
מִה שֶׁנִּמְצָא כִּנְגָדָה, אֲבָל אֵינָה מִתְּפַשֵּׁטֶת לְצַדָּדִים, וְהַבַּיִת טָהוֹר, שֶׁכֵּן הַמְדוּבֵר כִּאֵן שֶׁהִטּוּמָאָה
נִמְצְאָת מִחוּץ לְמִשְׁקוֹף. אִם הִיְתָה הַקְּדִירָה גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ טַפַּח נִמְצָא שִׁישׁ מִתַּחְתֵּיהָ
אוּהַל בְּשִׁיעוֹר שֶׁל טַפַּח עַל טַפַּח בְּגוּבָה טַפַּח, אִזִּי בְּמִקְרָה כֹּזֵה אִם טְמֵאָה מוֹנַחַת תַּחְתֵּיהָ
תַּחַת הַקְּדִירָה אוּ שֶׁהִיא מוֹנַחַת בְּבַיִת - הַדִּין הוּא: תַּחְתֵּיהָ וְהַבַּיִת טְמֵא
שֶׁהוֹאִיל וְאִילוּ הִיְתָה הַקְּדִירָה עוֹלָה עַד לְמִשְׁקוֹף הִיְתָה דּוֹפְנָה נוֹגַעַת בְּמִשְׁקוֹף בְּרוּחַב טַפַּח, לְפִיכֵךְ
הָאוּהַל שֶׁמִּתַּחְתֵּיהָ מִתְּחַבֵּר לָאוּהַל הַבַּיִת וְנַעֲשִׂים אוּהַל אֶחָד, וְהִם מְבִיאִים אֶת הַטּוֹמָאָה מִזֶּה
לְזֶה, אֲבָל תּוֹכָהּ תּוֹךְ הַקְּדִירָה וְגִבָּהּ וּמִה שֶׁמַּעֲלִיהָ טָהוֹר לְפִי שְׂרוּאִים אֶת הַקְּדִירָה כְּאִילוּ
עֲלָתָה וְהִתְחַבְּרָה לְמִשְׁקוֹף (גוּד אֶסְיָק) וְהִיא מְצַלֶּת עַל עֲצָמָה עִם דְּפְנוֹת הָאוּהַל וְחוֹצֶצַת בְּפָנֵי
הַטּוֹמָאָה. וְאִם הַטּוֹמָאָה מוֹנַחַת בְּתוֹכָהּ בְּתוֹךְ הַקְּדִירָה אוּ עַל גְּבֵהָ מַעַל פִּי הַקְּדִירָה - הַדִּין
הוּא: הַכֹּל טְמֵא שֶׁהוֹאִיל וְהַקְּדִירָה נִטְמָאָה (שֶׁכֵּן עִם הַטּוֹמָאָה בְּתוֹכָהּ בְּרוּר שֶׁהַקְּדִירָה טְמָאָה,
וְאִם הַטּוֹמָאָה מַעֲלִיהָ הַכֹּלִי נִטְמָא שֶׁכֵּן כֹּזִית מִן הַמַּת מֵאֵהִיל עֲלִיו) וְאֵינָה חוֹצֶצַת בְּפָנֵי הַטּוֹמָאָה,
נִמְצָא שֶׁהַטּוֹמָאָה יוֹרְדַת תַּחְתֵּיהָ וּמִשֶּׁם הִיא מִתְּפַשֵּׁטֶת לְבַיִת, לְפִיכֵךְ הַכֹּל טְמָא (כְּמוֹ שְׂבִיאָרְנוּ
בְּמִשְׁנֵה הַקּוּדְמֹת). עֵתָה מְבִיאָה הַמִּשְׁנָה מִקְרָה חֹדֶשׁ שְׁאִם תַּעֲלֶה אֵינָה נוֹגַעַת בְּשִׁקּוֹף
פּוֹתֵחַ טַפַּח כְּלוּמֵר אִם הִיְתָה הַקְּדִירָה גְּבוּהָ מִן הָאָרֶץ טַפַּח, וְהִיא נְתוּנָה בְּמִפְתֵּן הַבַּיִת, אֶךְ
הִיְתָה בְּמִרְחָק כֹּזֵה מִהַפְתַּח כִּד שְׁאִם תַּעֲלֶה לְמַעַלָּה לְכִוּוֹן הַמִּשְׁקוֹף, דּוֹפֵן הַקְּדִירָה תִּיגַע בְּמִשְׁקוֹף
בְּרוּחַב שֶׁל פְּחוֹת מִטַּפַּח, אוּ מִדְּבָקֶת בְּשִׁקּוֹף אוּ אִפִּילוּ בְּמִקְרָה שְׂאִין הַקְּדִירָה מוֹנַחַת לְמַטָּה
עַל הַרְצָפָה, אֲלָא הִיא דְּבוֹקָה לְמִשְׁקוֹף עֲצָמוּ בְּשִׁיעוֹר שֶׁל פְּחוֹת מִטַּפַּח, אִזִּי אִם טְמֵאָה מוֹנַחַת
תַּחְתֵּיהָ תַּחַת הַקְּדִירָה - הַדִּין הוּא אֵינָן טְמֵא אֶלָּא תַּחְתֵּיהָ אֲבָל תּוֹכָהּ וּמַעֲלָה שַׁעַל גְּבֵה
וְהַבַּיִת טָהוֹרִים. תּוֹכָהּ וְגִבָּהּ טָהוֹרִים מִפְּנֵי שֶׁהִיא מְצַלֶּת עִם דְּפְנוֹת הָאוּהַל, אַע"פ שֶׁאֵינָה נוֹגַעַת
בְּמִשְׁקוֹף בְּשִׁיעוֹר שֶׁל פּוֹתֵחַ טַפַּח, וְהַבַּיִת טָהוֹר, שֶׁהוֹאִיל וְאֵינָן הַקְּדִירָה נוֹגַעַת בְּמִשְׁקוֹף בְּשִׁיעוֹר שֶׁל
פּוֹתֵחַ טַפַּח, אֵינָן הָאוּהַל שֶׁמִּתַּחְתֵּיהָ מִתְּחַבֵּר לָאוּהַל הַבַּיִת לְהִיּוֹת אוּהַל אֶחָד, וְלִכֵּן אֵינָן הוּא מְבִיא
אֶת הַטּוֹמָאָה לְתוֹךְ הַבַּיִת.

לעילוי נשמת

מורי ורבי הרה"ק יצחק יגן ב"ר יעקב ורחל זצוק"ל
מור"ר אבי דוד שלום ב"ר שלמה דב וברכה שיפמן ע"ה
הרבנית פערייל דבורה ע"ה בת הרב ישראל צבי יאיר
מרת חיה רויזא בת מוה"ר נטע צבי שלזינגר ע"ה

לקבלת המשנה היומית למייל או לוצאפ ולהנצחות

ניתן לשלוח מייל לכתובת: mishna.shlema@gmail.com

או לשלוח הודעה לנייד: 052-5802345 או: 053-4287288

משנה א'

המשך רבינו עובדיה מברטנורא

הבית שנסדק – גג הבית שנחלק על פני כולו לשני חלקים.
טומאה בחוץ – לצד החיצון שבו הפתח.
כלים שבפנים טהורים – שאין דרך טומאה ליכנס אלא לצאת.
ובית הלל אומרים כל שהוא – בתוספתא מפרש כל שהוא דבית הלל ובלבד שיהא כחוט המשקולת. והלכה כבית הלל.

הבית שנסדק היינו שנסדק הגג לכל אורכו ונחלק לשני חלקים, חלק אחד הוא סמוך לפתח הבית והחלק השני הוא לצד פנים הבית, אזי אם **טמאה מונחת בחוץ** כלומר תחת תקרת חצי הבית שסמוך לפתח הבית – הדין הוא: **כלים שבפנים טהורים** כלומר שהכלים שנמצאים בחצי הבית השני, שהוא לצד פנים הבית טהורים, לפי שאין דרך הטומאה להיכנס פנימה (ולכן אין היא עוברת לחצי הבית שהוא לצד פנים הבית), אלא דרכה לצאת החוצה (ולכן היא יוצאת דרך הפתח שנמצא בחצי הבית שבו נמצאת הטומאה), ואוויר הסדק מפריד בין שני חלקי הבית שלא יחשבו כאוהל אחד, ולפיכך הכלים שבחצי הבית שהוא לצד פנים הבית טהורים, וכבר למדנו בפרק הקודם שלגבי טומאה אין אנו אומרים שיש דין 'לבד'. ואם היתה **טמאה בפנים** בחצי הבית הפנימי, הדין הוא **כלים שבחוץ** היינו כלים שנמצאים בחצי השני של הבית היינו זה שהוא קרוב לפתח הבית – **בית שמאי אומרים: עד שיהא בסדק ארבעה טפחים** כלומר הכלים הללו הם טהורים רק אם רוחב הסדק הוא לפחות ארבעה טפחים, שבכגון זה שני החלקים נחשבים כמופרדים האחד מהשני, ואף אין כאן את הכלל של דרך הטומאה לצאת, שכיוון שיש בסדק שיעור שניתן להוציא דרכו את המת (ג, ו) הרי הוא מציל על החלק החיצון (הקרוב לפתח), אבל אם רוחב הסדק הוא פחות מארבע טפחים, הרי דרך הטומאה לצאת ולכן הכלים הנמצאים בחלק החיצון של הבית נטמאים **בית הלל** שחולקים **אומרים: כל שהוא** כלומר אפילו אם רוחב הסדק הוא כל שהוא הכלים שבחלק החיצון של הבית טהורים, ובתוספתא מבואר שלדעת בית הלל צריך שרוחב הסדק יהיה לפחות ברוחב של חוט המשקולת, אבל אם היה הסדק קטן מרוחב זה הרי הכלים טמאים. **רבי יוסי אומר משום בית הלל: פותח טפח** כלומר שאם רוחב הסדק הוא טפח (ומעלה) הכלים שבחלק החיצון של הבית טהורים, ואם הוא פחות מטפח הכלים טמאים.